

ת"פ 12165/03/16 - מדינת ישראל נגד מ ח

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 12165-03-16 מדינת ישראל נ'
ח(אסיר)
05 מאי 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מ ח (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נוח רחאל

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

ב"כ הנאשם עו"ד ויסאם לידאוי

גזר דין

כתב האישום :

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי הנטען בכתב האישום, הנאשם ואשתו - גב' ה ח (להלן: "המתלוננת"), מתגוררים יחדיו בביתם בכפר מג'אר. בתאריך 29.2.16, התקשר הנאשם למוקד 100 של משטרת ישראל וביקש שהמשטרה תיצור קשר עם המתלוננת על מנת שתבוא לקחת את חפציה האישיים. בהמשך לאמור, משהגיעו שוטרים לבית הנאשם, הגיעה גם המתלוננת. במעמד זה, כאשר ניסתה המתלוננת להיכנס לבית איים הנאשם עליה ועל השוטרים בפגיעה שלא כדין במתלוננת, בכך שאמר לה: "אני ארצח אותך אם תיכנסי הביתה", וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

3. בישיבה שהתקיימה בתאריך 4.4.16, הודה והורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ראיות לעונש :

עמוד 1

4. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה בתאריך 17.4.16, העידה המתלוננת ומסרה כי היא מבקשת שהנאשם יחזור לבית ולילדים. לדבריה, יש להם 5 ילדים, האחד מטופל בדיאליזה והנאשם עוזר לה. לטענתה היא אינה מפחדת מהנאשם והיא אוהבת אותו. בסמוך לאחר הדיון האמור, הגישה המתלוננת תצהיר מפורט, חתום על ידי עורך דין, בו פירטה את נסיבותיה האישיות והמשפחתיות, וביקשה מבית המשפט להקל בעונשו של הנאשם. לתצהירה צירפה אף מסמכים רפואיים של בנה הקטין.

טיעוני המאשימה לעונש :

5. התובע הגיש את אמרת המתלוננת בחקירתה במשטרה וביקש להעדיף את הדברים שמסרה שם על פני עדותה בבית המשפט; התובע הגיש אף את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם וכן מאסר מותנה, בן 6 חודשים, התלוי ועומד כנגדו.

לדבריו, לנאשם עבר פלילי עשיר ומאסר מותנה בר הפעלה, בין היתר בגין עבירת איומים. מדובר בעבירה הנושאת בחובה פגיעה ממשית בזכויות יסוד, ביניהן הזכות לכבוד ושלמות הגוף של המתלוננת. במקרה דנן איים הנאשם על המתלוננת בצורה בוטה וקיצונית כי ירצח אותה. הפסיקה קבעה כי עסקינן בעבירת אלימות לכל דבר ועניין. לכן, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות המקרה, הינו החל ממספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל - 18 חודשי מאסר בפועל. במסגרת מתחם זה, יש לקחת בחשבון את עברו של הנאשם והמאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו ולגזור עליו עונש ברף הבינוני של מתחם זה, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

6. הסנגור טען כי ב"כ המאשימה התעלם בטיעונו מנסיבות המקרה. לדבריו, הדברים נאמרו לאחר שהנאשם הזמין למקום את המשטרה. דבריו נאמרו בשעת כעס, ואף היוו "איום מותנה" בלבד, בנוכחות שוטרים, וללא כוונה לממשם. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והוא נתון במעצר מיום האירוע. הסנגור סבור כי בהתחשב בחרטת הנאשם ודברי המתלוננת בבית המשפט, ובשים לב לכך שהנאשם כשיר לביצוען של עבודות שירות, יש להסתפק בהפעלת המאסר המותנה והטלת מאסר נוסף בחופף לו, כך שהנאשם ירצה תקופה זו בעבודות שירות.

7. הנאשם בדבריו טען כי לא הרים יד על איש. לדבריו, הזמין משטרה למקום ונפלטה לו מילה מהפה אך לא התכוון לכך. הנאשם הביע חרטה על דבריו וציין כי הוא במעצר מזה חודש וחצי והוא מבקש לחזור לביתו ולמשפחתו.

דיון והכרעה :

8. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. עבירות האיומים פוגעות בערכים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו ותחושת הביטחון של המאויים, וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים.
10. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, להן משמעות בקביעת מתחם העונש ההולם, עולה כי הנאשם אחריות ואשם בלעדי לאירוע נשוא כתב האישום, ואף לא נטען כי קדמה לדברים שנאמרו מפיו התגרות כלשהי מצד המתלוננת.
11. הנאשם איים, בנוכחות שוטרים, לרצוח את המתלוננת באם תיכנס לביתם. מדובר בדברי איום מן החמורים. אף אם הדברים נאמרו בעידנא דריתחא, וללא כוונה לממשם, כטענתו, לא ניתן להמעיט מחומרתם, נהפוך הוא.
12. מאמרת המתלוננת במשטרה, ובניגוד לעדותה בבית המשפט ולאמור בתצהירה, עולה כי לדברי האיום היו השפעה ממשית על המתלוננת והם גרמו לה לפחד ואי נוחות רבה. באמרתה, ציינה המתלוננת כי הנאשם מאיים ומקלל אותה כאשר הוא שותה לשוכרה ומשתמש בסם. ביום האירוע, לדבריה, פחדה מן הנאשם ולכן יצאה מן הבית. לאחר מכן הזמין הנאשם שוטרים מכיוון שרצה להוציאה אל מחוץ לבית. לדבריה, איים עליה בנוכחות השוטרים כי ירצח אותה. המתלוננת הביעה פחדה מפני הנאשם, ואף ציינה כי בכוונתה להוציא צו הגנה כנגדו.
13. סבורני כי הדברים שמסרה המתלוננת בחקירתה במשטרה, בסמוך למועד האירוע, משקפים טוב יותר את תחושותיה לנוכח האיום שהפנה הנאשם כלפיה, זאת להבדיל מן הדברים שמסרה בישיבת הטיעונים לעונש בבית המשפט.
14. מהתנהלות הנאשם ניתן ללמוד כי הוא אינו נרתע מלעשות שימוש בשוטרים לצרכיו האישיים, וזאת לשם פגיעה במתלוננת. דברי האיום אשר נאמרו על ידי הנאשם בנוכחות שוטרים מלמדים דווקא על מסוכנותו של הנאשם ועל העדר עכבות, וזאת בניגוד לטענת הנאשם וסנגורו לפיה ניתן ללמוד מכך כי הנאשם לא התכוון לממש את האיום. דברי האיום שהשמיע הנאשם בנוכחות גורמי אכיפת החוק, מחזקים את הרושם לפיו בשעת כעס הוא אף עלול לנקוט במעשה קיצוני אף יותר ולממש את האיום. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שזו מגוונת ותלויה בנסיבות המקרה ונסיבות הנאשם.
15. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה, קנס כספי או פיצוי, וזאת בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

קביעת העונש הראוי :

16. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.**

לצורך גזירת דינו של הנאשם שלפניי, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. פגיעת העונש בנאשם - הנאשם נתון במעצר בתיק זה החל מיום האירוע - 29.2.2016. אין חולק כי כל תקופת מאסר שתיגזר על הנאשם, על אחת כמה וכמה אם זו תרוצה מאחורי סורג ובריח, תפגע בו ובבני משפחתו משמעותית, זאת אף לנוכח העובדה כי לנאשם 5 ילדים וכן ילד חולה הזקוק לטיפול והשגחה.

ב. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו.

ג. לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 9 הרשעות קודמות, בגין שורה ארוכה של עבירות, בין היתר עבירות איומים ואלימות; עבירות סמים ורכוש ועוד. הרשעתו האחרונה הינה מחודש ינואר 2014, בגין איומים; תקיפה הגורמת חבלה של ממש; חבלה במזיד ברכב; תקיפה סתם; הפרת הוראה חוקית. בגין הרשעתו זו, נדון הנאשם ל - 4 חודשי מאסר אשר רוצו בעבודות שירות; 6 חודשי מאסר מותנה בגין העבירות בהן הורשע והתחייבות כספית בסך 2,000 ₪. מאסר מותנה זה הינו בר הפעלה, כאמור.

ד. הרתעה אישית והרתעת הרבים - לנוכח התנהגותו של הנאשם במהלך ביצוע העבירה, סבורני כי על העונש שיטל עליו להרתיעו מלחזור לסורו, ולשדר לו מסר לפיו דבריו כלפי המתלוננת, אשתו, בלתי נסלחים ואין להקל בהם ראש. על העונש אף לבטא סלידתו של בית המשפט מהטלת אימה ופחד כלפי אחר. סנגורו של הנאשם עתר לעונש מאסר אותו ניתן לרצות בעבודות שירות. לנוכח העובדה כי הנאשם ריצה זה מכבר, בגין הרשעתו האחרונה, מאסר בעבודות שירות ובכול זאת חזר וביצע עבירה של איומים, על אף שמאסר מותנה מרתיע ריחף מעל ראשו, סבורני כי קבלת עמדת הסנגור לא יהא בה כדי להרתיע את הנאשם דיו. סבורני כי דווקא עמדת המאשימה, לפיה יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל, במרכזו של המתחם שנקבע, ישדר מסר ברור יותר לנאשם ויהווה אף גמול הולם למעשיו.

17. על אף האמור, החלטתי שלא למצות את הדין עם הנאשם ולהתחשב לקולא בהודאתו ובחרטה שהביע, כאמור, ובנסיבותיו האישיות. החלטתי, לפנים משורת הדין, להימנע אף מצבירה מלאה של המאסר המותנה לעונש המאסר בתיק זה. לנוכח תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות, ובהתחשב במצבה הכלכלי של משפחתו, החלטתי להימנע מהטלת קנס כספי.

18. **לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים בגין תיק זה.**

ב. הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים מיום 27.1.2014 (ת"פ 51719-01-12) (שלום - נצרת)), בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בתיק זה.

סה"כ ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו (29.2.16).

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור הנאשם עבירת אלימות כנגד גוף, לרבות איומים, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיף בו הורשע או בגין עבירת אלימות כנגד גוף, למשך 3 שנים החל מיום שחרורו. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח או 25 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום כ"ז ניסן תשע"ו,
05/05/2016 במעמד הנוכחים.
יריב נבון, שופט